

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

The Risen Lord — A KJV Bible Study with Strong's Numbers

ক্লচ, প্ৰমাণ, আৰু প্ৰত্যাবৰ্তন — কিয় মৃত্যু এইদৰে হওক লাগিছিল, আৰু ইয়াৰ পিছত কি আছে

মৌলিক বাইবেলীয় মতবাদ — যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবৰ্তা

খোলা বাক্য

যীশুৱে কিয় মৰিব লগা হ'ল? খালী মৈদামটোৱে কি প্ৰমাণ কৰিলে? তেওঁ পুনৰ আহিলে কি ঘটিব? এই অধ্যয়নত এই তিনিটা প্ৰশ্ন বাইবেললৈ লৈ যায়, আৰু বাইবেলৰ নিজৰ শব্দতেই এই প্ৰশ্নবিলাকৰ উত্তৰ দিয়া হয়।

এই অধ্যয়নে সামৰি লয় কেলেই তেজ প্ৰবাহিত কৰিব লগা হৈছিল। এই অধ্যয়নে সামৰি লয় তেওঁ কিমান তললৈকে নামি আহিছিল, আৰু ক্লচে তেওঁক কি মূল্য দিয়াইছিল। এই অধ্যয়নে সামৰি লয় পিতৃয়ে পুত্ৰক ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু বুলি কোৱাটো। এই অধ্যয়নে সামৰি লয় যি প্ৰভুৱে দাউদৰ প্ৰভুৰ সৈতে কথা কৈছিল। এই অধ্যয়নে সামৰি লয় খ্ৰীষ্ট মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থিত হোৱাটো, আৰু তেওঁ ৰক্ষা কৰা লোকসকলৰ ভিতৰত জীয়াই থাকিব খ্ৰীষ্ট। এই অধ্যয়নে সামৰি লয় তেওঁৰ পুনৰাগমন, আৰু চিৰকাললৈকে থাকি যাব লগা সেই পছন্দটো।

এই অধ্যয়নে উত্তৰ দিয়া তিনিটা প্ৰশ্ন:

১. যীচুৰ মৃত্যু কেনে তেজৰ দ্বাৰাই হ'ব লাগিছিল, আৰু কোনো সহজ উপায়ে নহয়?
২. How could David call his own son his Lord in Psalm 110:1?
৩. পুনৰুত্থানে কি প্ৰমাণ কৰিছিল, আৰু যীচু পুনৰ আহিলে কি ঘটিব?

খোলা নোঙৰ

১ ১ম থিমথি ২:৫ কাৰণ ঈশ্বৰ এজন আৰু তেওঁৰ সৈতে মানুহৰ মাজত মধ্যস্থও এজন, তেৱেঁই মনুষ্য খ্ৰীষ্ট যীচু; (৬) তেওঁ সকলো মানুহৰ কাৰণে মুক্তিৰ মূল্য হিচাবে নিজৰ জীৱন দান কৰিলে। যীচুৰ এই কাৰ্যই সঠিক সময়ত সকলোকে সাক্ষ্য দিলে।

এজন ঈশ্বৰ + ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ মাজত এজন মধ্যস্থ, সেই মানুহ খ্ৰীষ্ট যীচু।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এজন মধ্যস্থতাকাৰী (দুই পৃথক পক্ষৰ মাজত থিয় হৈ সেই দুই পক্ষক পুনৰ মিলাই অনা ব্যক্তি) সম্পূৰ্ণৰূপে দুয়ো পক্ষৰেই হ'ব লাগে, নহ'লে তেওঁ মধ্যস্থতাকাৰী হিচাপে সেৱা কৰিব নোৱাৰে। ১ ১ম থিমথি ২:৫ ত মধ্যস্থতাকাৰীৰ বিষয়ে কি কোৱা হৈছে চাওক: "মানুহ খ্ৰীষ্ট যীচু।" যীচু খ্ৰীষ্ট মানুহ হ'ব লাগিব, নহ'লে তেওঁ মানুহবোৰে থিয় হোৱা ঠাইত থিয় হৈ মানুহৰ মৃত্যু মৰিব নোৱাৰে। ২ কৰিন্থীয় ৫:১৯ ত সেই মৃত্যুৰ ভিতৰত কি সত্য আছিল সেয়া চাওক: "ঈশ্বৰ খ্ৰীষ্টত আছিল।" যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰ হ'ব লাগিব, নহ'লে তেওঁৰ মৃত্যু কেৱল আন এজন মানুহৰ মৃত্যু হৈ পৰিব, যিয়ে কাৰো বাবে পাপ আৰু পাপৰ দণ্ডৰ পৰা পৰিত্ৰাণ প্ৰদান নকৰে। এই কাৰণেই "যীচু কোন" এই প্ৰশ্নটো কেৱল পণ্ডিতসকলৰ বাবে এটা গৌণ প্ৰশ্ন নহয়। পৰিত্ৰাণৰ সম্পূৰ্ণ মতবাদ এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ কৰে।)

H. কিয় মৃত্যুটো এনেকুৱা হ'বই লাগিছিল — ঈশ্বৰলৈ ঘূৰি অহাৰ সেতু

H1. সমস্যাটো, স্পষ্টকৈ কোৱা হৈছে

যিচয় 59:2 কিন্তু তোমালোকৰ অপৰাধবোৰেই তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ পৰা তোমালোকক বিচ্ছেদ কৰিছে, আৰু তোমালোকৰ পাপবোৰেই তোমালোকৰ পৰা তেওঁৰ মুখ ঢাকিছে, সেই বাবে তেওঁ নুশুনে।

কিন্তু তোমালোকৰ অপৰাধবোৰেই তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ পৰা তোমালোকক বিচ্ছেদ কৰিছে।

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 3:23 কাৰণ সকলোৱে পাপ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল, কাৰণ সকলোৱে পাপ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল।

কিয় তেজ, আৰু আন সহজ বস্তু নহয়

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 9:22 বিধানৰ মতে প্ৰায় সকলোকেই তেজেৰে শুচি কৰা হয়; তেজ উলিওৱা নহ'লে পাপ-মোচন নহয়।

[G859 aphesis ■]

তেজ উলিওৱা নহ'লে পাপ-মোচন নহয়।

লেবীয়া পুস্তক 17:11 কিয়নো শৰীৰৰ প্ৰাণ তেজত থাকে; আৰু তোমালোকৰ প্ৰাণ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবৰ অৰ্থে মই সেই তেজ বেদীৰ ওপৰত দিবলৈ তোমালোকক দিলোঁ; কিয়নো প্ৰাণৰ গুণে তেজেই প্ৰায়শ্চিত্ত সাধক!

কিয়নো শৰীৰৰ প্ৰাণ তেজত থাকে --> কিয়নো প্ৰাণৰ গুণে তেজেই প্ৰায়শ্চিত্ত সাধক।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:4 কিয়নো পাপ গুচাবলৈ ভতৰা আৰু ছাগলীৰ তেজৰ সাধ্য নাই।

কিয়নো পাপ গুচাবলৈ ভতৰা আৰু ছাগলীৰ তেজৰ সাধ্য নাই।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই তিনিটা পদ একেলগে ৰাখিলে, গোটেই প্ৰাচীন বলিদান ব্যৱস্থাতোৱে নিজেই নিজৰ ব্যাখ্যা দিয়ে। জীৱন তেজৰ মাজত থাকে। পাপৰ বাবে জীৱনৰ মূল্য দিব লাগে। প্ৰাচীন কালত, পশু বলিদানে শ পাছত শ বছৰ ধৰি, দিনে দিনে প্ৰায়শ্চিত্ত (ঈশ্বৰৰ আগত মানুহৰ অৱস্থান পুনৰুদ্ধাৰ কৰা পাপৰ এক অস্থায়ী আৱৰণ) প্ৰদান কৰিছিল। ইব্ৰী পুস্তকখনত স্পষ্টকৈ কোৱা হৈছে যে পশু বলিদানে কেতিয়াও পাপ দূৰ কৰিব নোৱাৰিছিল। তেন্তে সেই সকলো পশু বলিদান কিহৰ বাবে আছিল? পশু বলিদানসমূহে পাপৰ ঋণ দৃশ্যমানভাৱে অপৰিশোধিত ৰাখিছিল। পশু বলিদানসমূহ আছিল এটা দীঘলীয়া, বাৰে বাৰে হোৱা, দৈনিক স্মাৰক যে এটা জীৱন বাকী আছে। পশু বলিদানসমূহে সেই স্মাৰকটো ধৰি ৰাখিছিল, যেতিয়ালৈকে সেই এক মৃত্যু নাহে যিয়ে পাপৰ ঋণ সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিশোধ কৰিব পাৰে।)

H3. তেওঁ কিমান তললৈ নামি আহিছিল

ফিলিপীয়া পত্ৰ 2:5 খ্ৰীষ্ট যীচুত যি ভাব, সেয়ে আপোনালোকৰ হওক, (6) যি জনৰ অস্তিত্ব ঈশ্বৰ-ৰূপী আছিল। তেওঁ ঈশ্বৰৰ সমান হলেও তাক কাঢ়ি লোৱা বুলি নামানিলে। (7) বৰং নিজকে শূণ্য কৰিলে আৰু তেওঁ দাসৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে। তেওঁ মানুহৰ নিচিনা হৈ অৱতীৰ্ণ হ'ল। আৰু তেওঁ আকাৰ-প্ৰকাৰত মানুহৰ দৰে হ'ল। (8) তেওঁ নিজকে সৰু কৰি মৃত্যুলৈকে, এনে কি ক্ৰুচীয়া মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল।

ঈশ্বৰৰ স্বৰূপত থাকি --> এজন দাসৰ স্বৰূপ ধাৰণ কৰিলে --> মৃত্যুলৈকে, ক্ৰুচৰ মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ফিলিপীয়া ২:৬-৮ পদত থকা পতনৰ ক্ৰমটো লক্ষ্য কৰক। যীচু ঈশ্বৰৰ স্বৰূপত আছিল। যীচুৰ সুখ্যাতি খালী কৰা হৈছিল। যীচুৱে এজন দাসৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে। যীচুৱে মানুহৰ সাদৃশ্যত আছিল। যীচু নম্ৰ হ'ল। যীচু বাধ্য হ'ল। যীচু মৃত্যুবৰণ কৰিলে। তাৰপাছত পোলে বাক্যটোত কঠোৰভাৱে প্ৰয়োজন নথকা আৰু দুটা শব্দ যোগ কৰিলে: "এনেকি ক্ৰুচৰ মৃত্যুও।" কেৱল যীচু মৰিল বুলি কোৱাটো পোলেৰ বাবে যথেষ্ট নাছিল। যীচুৰ মৃত্যুৰ নিৰ্দিষ্ট ধৰণটো পোলেৰ বক্তব্যৰ অংশ।)

H4. তেওঁক প্ৰকৃততে কি মূল্য দিব লগা হ'ল — আগতে কোৱা, আৰু পাছতো পুনৰ কোৱা

যিচয় 50:6 প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ, আৰু মোৰ ডাঢ়ি উঘালোঁতাবিলাকলৈ মোৰ গাল পাতি দিলোঁ, অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ --> অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

গীতমালা 22:16 কিয়নো কুকুৰবোৰ মোৰ চাৰিওফালে আছে, দুষ্ট কাৰ্য কৰা লোক সকলে মোক বেৰি আছে; মোৰ হাত-ভৰিবোৰ কোঁচ খাই গৈছে। (17) মোৰ আটাইবোৰ হাড় মই লেখিব পাৰোঁ; সেই লোকসকলে মোলৈ একেথৰে চাইছে; উল্লাসৰ দৃষ্টিৰে চাইছে। (18) নিজৰ মাজত তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰ-কানি ভাগ বাঁটি লৈছে; মোৰ বস্ত্ৰৰ অৰ্থে চিঠি খেলাইছে।

তেওঁলোকে মোৰ হাত আৰু ভৰি বিক্ৰিলে --> তেওঁলোকে নিজৰ মাজত মোৰ বস্ত্ৰ ভগাই ল'লে, আৰু মোৰ কাপোৰৰ কাৰণে চিঠি খেলিলে।

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 27:35 পাছত তেওঁলোকে যীচুক ক্ৰুচত দি তেওঁৰ কাপোৰ চিঠি খেলি ভাগ-বাঁটি ল'লে;

তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে, আৰু চিঠি খেলি তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ভাগ কৰি ল'লে --> যাতে সেয়ে পূৰ্ণ হয়।

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 19:34 তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰছাৰে খোঁচ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলে; আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।

এখন বৰছাৰে তেওঁৰ কোষত খুচিলে --> তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: দাউদে গীতমালা ২২ত বেধা হাত আৰু পাদৰ বিষয়ে লিখিছিল। দাউদে গীতমালা ২২ত সৈন্যবিলাকে কাপোৰ ভাগ কৰাৰ বিষয়েও লিখিছিল।

ইস্ৰায়েলৰ কোনো লোকে কোনো ক্ৰুচীকৰণ দেখাৰ এহাজাৰ বছৰ পূৰ্বে দাউদে ইয়াক লিখিছিল। দাউদে তাৰ নিজৰ সৈতে ঘটা কোনো কথা বৰ্ণনা কৰি নাছিল। মথিয়ে

শতিকাৰ পিছত লিখিছিল, যীচুৰ ক্ৰুচীকৰণ হোৱাৰ পিছত। মথিয়ে লিখি থৈ গৈছে যে সৈন্যবিলাকে গীতমালা ২২ত বৰ্ণিত কথাখিনি একেবাৰে সঠিকভাবে কৰিছিল। মথিয়ে কয় সৈন্যবিলাকে কিয় এনে কৰিছিল: "যাতে ইয়াক পূৰ্ণ হ'ব পাৰে।" দুয়োটা বিবৰণ একেলগে পঢ়ক। দাউদে ভবিষ্যতৰ পিনে চাই তাৰ বিবৰণ লিখিছিল, ক্ৰুচীকৰণ হ'ব বুলি জানিবৰ কোনো উপায় নাথাকিয়েই। মথিয়ে ক্ৰুচীকৰণৰ পিনে পিছফালে চাই তাৰ বিবৰণ লিখিছিল, ক্ৰুচীকৰণ হৈছিল বুলি অস্বীকাৰ কৰিবৰ কোনো উপায় নাথাকিয়েই।)

H5. মৃত্যুটো কিহৰ বাবে আছিল — এক দুখজনক ঘটনা নহয়, বৰং এখন সেতু

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 5:8 কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিছে, কাৰণ ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি পাপী আছিলোঁ, তেতিয়া খ্ৰীষ্টে আমাৰ বাবে আপোন প্ৰাণ দিলে। [G2644 katallasso ■] (9) এতেকে এতিয়া খ্ৰীষ্টৰ তেজেৰে ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, কিমান অধিক গুণে আমি তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ত্ৰোদৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাম। (10) কিয়নো যেতিয়া শত্ৰু আছিলোঁ, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ যোগেদি যদি আমি ঈশ্বৰে সৈতে মিলন হ'লোঁ, তেনেহলে সেই মিলনৰ যোগেদি আমি কিমান অধিক গুণে তেওঁৰ জীৱনৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাম;

আমি পাপী থাকোঁতেই খ্ৰীষ্টই আমাৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিলে --> তেওঁৰ পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ দ্বাৰাই আমি ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলিত হ'লো।

2 কৰিন্থীয়া 5:18 কিন্তু যি ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে আমাক মিলন কৰালে আৰু সেই মিলনৰ পৰিচৰ্চা পদ আমাক দিলে; সেই ঈশ্বৰৰ পৰাই এই সকলো হয়। [G2643 katallage ■] (19) সেই মিলনৰ কথা এই, ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টত জগত খনক মিলন কৰিলে, তেওঁলোকৰ পাপময় বাধাবোৰ গণনা নকৰিলে; আৰু সেই মিলনৰ বাৰ্তা আমাক গতাই দিলে। (20) এতেকে ঈশ্বৰে আমাক ৰাজদূত পাতি, আমাৰ দ্বাৰাই মিনতি কৰোঁৱাৰ দৰে আমি খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে ৰাজদূতৰ কৰ্ম কৰিছোঁ। খ্ৰীষ্টৰ হৈ এই বিনয় কৰোঁ: “আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলন হওক!” (21) তেওঁ আমাক খ্ৰীষ্টত ঈশ্বৰীয় ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ হ'বলৈ, পাপ নকৰা জনকে পাপী কৰি, তেওঁকে আমাৰ পাপৰ বাবে ক্ৰুচত বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিলে।

ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টত থাকি জগতখনক নিজৰ লগত মিলাইছিল --> যি জনে পাপ নাজানিছিল, তেওঁকেই আমাৰ বাবে পাপ কৰিলে।

H6. খুঁটাত থকা সাপ — এখন পুৰণি চিত্ৰ যিটো তেওঁ নিজলৈ প্ৰয়োগ কৰিলে

গননা পুস্তক 21:8 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি এটা বিষাক্ত সাপ সাজি এডাল খুটিৰ ওপৰত নিচানস্বৰূপে তুলি ৰাখিবা। তেতিয়া সাপে দংশা যিকোনো লোকে যদি তালৈ চায়, সেইজন জীৱ।” (9) তেতিয়া মোচিয়ে পিতলৰ এটা সাপ বনাই নিচানস্বৰূপে এডাল খুটিত তুলি ৰাখিলে। যেতিয়া সাপে কোনো মানুহক দংশিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই পিতলৰ সাপলৈ দৃষ্টি কৰি জীলে।

যিয়ে কামোৰ খায়, সি তাকে চাই জীয়াই থাকিব।

বেলেগ দৃষ্টিভঙ্গী, একেই দৃশ্য — মৰুভূমিৰ খুঁটা, আৰু পাহাৰৰ ওপৰৰ ক্ৰুচ

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 3:14 মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্ৰান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব, (15) যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাব পাৰে। (16) কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। (17) কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে।

মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্ৰান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব --> যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাব পাৰে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: গণনা পুস্তক ২১ আৰু যোহান ৩ৰ মাজৰ এই সম্বন্ধ এই অধ্যয়নে উদ্ভাৱন কৰা এটা সম্বন্ধ নহয়। যীচুৱে নিজেই নিজৰ পৰিচয়ৰ বিষয়ে এই সম্বন্ধ প্ৰত্যক্ষভাৱে আৰু মুকলিকৈ কৈছিল। মৰুভূমিত মৰি থকা মানুহবোৰক নিজকে শুধৰাবলৈ কোৱা হোৱা নাছিল। মৰুভূমিত মৰি থকা মানুহবোৰক সাহসী হ'বলৈ কোৱা হোৱা নাছিল। মৰুভূমিত মৰি থকা মানুহবোৰক আৰোগ্য উপাৰ্জন কৰিবলৈ কোৱা হোৱা নাছিল। মৰুভূমিত মৰি থকা মানুহবোৰক ঈশ্বৰে খুঁটাত তুলি দিয়া বস্তুটোলৈ চাবলৈ কোৱা হৈছিল। মৰুভূমিত মৰি থকা মানুহবোৰৰ মাজৰ যিসকলে চালে, সিহঁত জীয়াই থাকিল। এতিয়া এই দুটা দৃশ্য একেলগে ধৰি ৰাখক আৰু আচৰিত অংশটো লক্ষ্য কৰক। খুঁটাত তুলি দিয়া পিতলৰ সাপটো ঠিক সেই বস্তুৰ আকৃতিৰেই আছিল, যিয়ে তালৈ চোৱা মানুহবোৰক বধ কৰি আছিল। পোলে ক্ৰুচৰ বিষয়ে এনে ধৰণৰ এটা আচৰিত সত্য কথা কৈছে। পোলে কৈছে যীচুক আমাৰ কাৰণে পাপ কৰা হৈছিল, যদিও যীচুৱে পাপ জনা নাছিল (২ কৰিন্থীয়া ৫:২১)। আৰোগ্যটো শাপৰ একেটা আকৃতিতেই তুলি দিয়া হৈছিল।)

I. পিতৃয়ে নিজেই পুত্ৰক "ঈশ্বৰ" আৰু "প্ৰভু" বুলি মাতিছে

I1. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 1:1 পূৰ্বকালত ঈশ্বৰে ভাৱবাদী সকলৰ মাধ্যমেদি বহু বাৰ নানাভাৱে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সৈতে কথা পাতিছিল। (2) কিন্তু এতিয়া এই শেষৰ দিনবোৰত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ লগত কথা ক'লে; ঈশ্বৰে সেই পুত্ৰকেই সকলোৰে উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ যোগেদি বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ড খনো সৃষ্টি কৰিলে। (3) সেই পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ গোঁৱৰময় পোহৰ। ঈশ্বৰৰ সকলো গুণৰ পূৰ্ণ প্ৰতিবিম্ব; পুত্ৰই ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম বাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো ধৰি ৰাখিছে। সেই পুত্ৰই সকলো মানুহক পাপৰ পৰা শুচি কৰিলে আৰু তাৰ পাছত স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ সোঁ হাতে ওখ সিংহাসনত বহিল।

তেওঁ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ সৈতে কথা কৈছে + যাৰ দ্বাৰাই তেওঁ জগতসমূহো সৃষ্টি কৰিছিল --> তেওঁৰ প্ৰতাপৰ উজ্জ্বলতা, আৰু তেওঁৰ স্বৰূপৰ প্ৰতিমূৰ্তি।

I2. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 1:5 কাৰণ, ঈশ্বৰে কেতিয়াবা সেই স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ মাজত কোনো এজনক কৈছিল নেকি যে, “তুমি মোৰ পুত্ৰ; আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ'লো?” আকৌ, তেওঁ কেতিয়াবা তেওঁলোকক কৈছিল নেকি যে, “মই তেওঁৰ পিতৃ আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব?”

[G4416 prototokos ■] (6) পুণৰ, ঈশ্বৰে যেতিয়া সেই প্ৰথমে জন্মা জনক জগতলৈ আনিলে, তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰৰ সমস্ত দূত সকলে তেওঁৰ আৰাধনা কৰক।”

কাৰণ, ঈশ্বৰে কেতিয়াবা সেই স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ মাজত কোনো এজনক কৈছিল নেকি যে? --> ঈশ্বৰৰ সমস্ত দূত সকলে তেওঁৰ আৰাধনা কৰক.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ইব্রী পুস্তকখনৰ প্ৰথম অধ্যায়টোৱে গোটেইখিনি এটা দীঘলীয়া যুক্তি আগবঢ়ায়। সেই যুক্তিটো হ'ল, পুত্ৰজন কোনো দূত নাছিল আৰু কেতিয়াও দূত নাছিল। এনে এক অধ্যয়নত এই কথাটো মন কৰিবলগীয়া, যিয়ে "যিহোৱাৰ দূত" নামৰ এজন ব্যক্তিৰ বিষয়ে বহুতো পৃষ্ঠা ব্যয় কৰি আহিছে। হিব্ৰু শব্দ মালাকে এটা কামৰ কথা কয়। ঈশ্বৰৰ নিজৰ পুত্ৰই পুৰণি নিয়মৰ কিছুমান সময়ত সেই কাম কৰিছিল। কিন্তু ইব্রী পুস্তকখনৰ লিখকজনে কাকো পুত্ৰজনক সৃষ্ট দূতসকলৰ মাজত গণনা কৰিবলৈ নিদিয়ৈ। দূতসকলক পুত্ৰজনক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ কোৱা হৈছে।)

I3. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 1:8 কিন্তু পুত্ৰৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে ক'লে, “হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰকাল স্থায়ী, তোমাৰ ৰাজ্যৰ শাসন, ন্যায়ৰ শাসন। (9) তুমি ধাৰ্মিকতাক প্ৰেম কৰিলা আৰু দুৰাচাৰীক ঘিণ কৰিলা; এই কাৰণে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সঙ্গী সকলতকৈ তোমাক অধিক আনন্দৰূপ তেলেৰে অভিষিক্ত কৰিলে।” (10) “হে প্ৰভু, তুমি আদিতে পৃথিৱীৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা। আকাশ-মণ্ডলো তোমাৰ হাতৰ কৰ্ম। (11) সেইবোৰ ধ্বংস হৈ যাব; কিন্তু তুমি নিত্য; সেই সকলো কাপোৰৰ দৰে পুৰণি হৈ যাব। (12) তুমি চাদৰৰ দৰে সেইবোৰক নুৰিয়াবা, কাপোৰৰ দৰে সেইবোৰ সলোৱা হ'ব, কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে আছা আৰু তোমাৰ বছৰবোৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।”

পুত্ৰৰ প্ৰতি তেওঁ কৈছে, হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰকাললৈকে --> হে প্ৰভু, তুমিয়েই আৰম্ভণিতে পৃথিৱীৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ইব্ৰী ১:৮ পদৰ প্ৰথম পাঁচটা শব্দ পুনৰ পঢ়ক: "কিন্তু পুত্ৰৰ বিষয়ে তেওঁ কয়।" এই বাক্যটো ইব্ৰী পুস্তকৰ লেখকৰ যীচুৰ বিষয়ে থকা মতামত নহয়। এই বাক্যই পিতৃ ঈশ্বৰে পুত্ৰৰ সৈতে পোনপটীয়াকৈ কথা পতাৰ কথা লিপিবদ্ধ কৰে। পিতৃ ঈশ্বৰে পুত্ৰক "হে ঈশ্বৰ" বুলি কয়। তাৰ পিছত পিতৃ ঈশ্বৰে পুত্ৰক "প্ৰভু" বুলি কয়। তাৰ পিছত পিতৃ ঈশ্বৰে পৃথিৱী আৰু আকাশ-মণ্ডল সৃষ্টি কৰাৰ কৃতিত্ব পুত্ৰক দিয়ে। যদি কোনোবাই যুক্তি দিব বিচাৰে যে শাস্ত্ৰত পুত্ৰক কেতিয়াও ঈশ্বৰ বুলি কোৱা হোৱা নাই, তেন্তে তেওঁ এই পদটোৰ কথা বিবেচনা কৰিব লাগিব, য'ত পিতৃয়ে পুত্ৰক ঈশ্বৰ বুলি কয়।)

ভিন দৃষ্টিকোণ, একেই দৃশ্য — এজন ৰজাৰ বাবে লিখা এখন গীত, আৰু পিতৃয়ে সেইখন পুত্ৰক উদ্ধৃত কৰা

গীতমালা 45:6 ঈশ্বৰে তোমাক দিয়া সিংহাসন চিৰস্থায়ী, অনন্ত কাললৈকে থাকে; তোমাৰ ৰাজকীয় ৰাজদণ্ড ন্যায়শাসনৰ দণ্ড। (7) তুমি ধাৰ্মিকতাক ভাল পোৱা আৰু দুষ্টতাক ঘৃণা কৰা; সেইবাবে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে, তোমাৰ সংগীসকলতকৈ অধিক বেচি আনন্দৰ তেলেৰে তোমাক অভিষেক কৰিলে।

ঈশ্বৰে তোমাক দিয়া সিংহাসন চিৰস্থায়ী --> তোমাৰ ঈশ্বৰে, তোমাৰ সংগীসকলতকৈ অধিক বেচি আনন্দৰ তেলেৰে তোমাক অভিষেক কৰিলে.

গীতমালা 102:25 অনেক কালৰ আগতে তুমি এই বিশ্বৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা; আকাশমণ্ডল তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য। (26) সেইবোৰ ধ্বংস হৈ যাব, কিন্তু তুমি হ'লে চিৰকাল থাকিবা; কাপোৰৰ দৰে সেই সকলো জীৰ্ণ হৈ যাব; তুমি সেইবোৰক বস্ত্ৰৰ নিচিনাকৈ সলনি কৰিবা; তাতে সেইবোৰ আৰু নাথাকিব। (27) কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে, তোমাৰ বছৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।

অনেক কালৰ আগতে তুমি এই বিশ্বৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা --> কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে, তোমাৰ বছৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এইটো এনে এক স্থান য'ত দুটা পদ পাঠক পাশে পাশে পঢ়িলে সঁচাকৈয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ কাম হয়। গীতমালা ৪৫ এটা বিয়াৰ গীত। গীতমালা ১০২ সংকটত পৰা এজন মানুহৰ প্ৰাৰ্থনা। গীতমালা ১০২ত, সেই বাক্যবোৰ যিহোৱা, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, যিয়ে জগত সৃষ্টি কৰিছিল, তাৰ উদ্দেশ্যে কৈছে। দুটা গীতমালাই বেথলেহেমত যীশুৰ জন্মৰ শতিকাসমূহ আগেয়ে লিখা হৈছিল। ইব্ৰী ১ অধ্যায়ত দুটা গীতমালাৰ পদ উদ্ধৃত কৰা হৈছে। ইব্ৰী ১ অধ্যায়ত দুটা গীতমালাকে পিতা ঈশ্বৰৰ বাক্য বুলি উপস্থাপন কৰা হৈছে। ইব্ৰী ১ অধ্যায়ত দুটা গীতমালাকে পুত্ৰৰ ওপৰতে প্ৰয়োগ কৰা হৈছে। মূল গীতমালা আৰু ইব্ৰী ১ অধ্যায়ত উদ্ধৃত পদৰ শব্দৰ সৰু সৰু পাৰ্থক্যবোৰ মন কৰক। বাইবেলে এই সৰু পাৰ্থক্যবোৰ গুপ্ত ৰাখি নথৈ, আৰু এই অধ্যয়নটোও সেইবোৰ গুপ্ত নাৰাখে। গীতমালা আৰু ইব্ৰী ১ অধ্যায়ৰ মাজত যিটো পৰিৱৰ্তন নহয়, সেইটো হ'ল সেই বাক্যবোৰ কাৰ বিষয়ে কৈছে সেই ব্যক্তিৰ পৰিচয়।)

J. যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে — যি পদটোৱে যুক্তিৰ অন্ত পেলালে

J1. গীতমালা 110:1 যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, “যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ, তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ সোঁহাতে বহি থাকা।” [H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■] (2) যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাৰ শক্তিশালী ৰাজদণ্ড প্ৰেৰণ কৰিব, তেওঁ ক'ব, “তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ মাজত ৰাজত্ব কৰা।”

প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক কলে, তুমি মোৰ সোঁহাতে বহি থাকা --> যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবিলাকক তোমাৰ পাদপীঠ নকৰোঁ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: গীতমালা ১১০:১ পদৰ এই এষাৰ পংক্তিয়ে প্ৰথম পাঠতকৈ অধিক অৰ্থ বহন কৰে। ইংৰাজীত, দুয়োটা শব্দকেই "Lord" বুলি ছপা হৈছে। পাৰ্থক্যৰ একমাত্ৰ সূত্ৰটো হ'ল ডাঙৰ আখৰৰ ব্যৱহাৰ। প্ৰথম শব্দটো ডাঙৰ আখৰত ছপা হৈছে, LORD। দ্বিতীয় শব্দটো ডাঙৰ আখৰত ছপা হোৱা নাই। ইংৰাজীৰ তলত, এইবোৰ দুটা বেলেগ বেলেগ হিব্ৰু শব্দ। প্ৰথম হিব্ৰু শব্দটো হৈছে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-নাম, যিহোৱা (H3068)। KJV ত ডাঙৰ আখৰে সদায় বুজায় যে তলৰ হিব্ৰু শব্দটো যিহোৱা। দ্বিতীয় হিব্ৰু শব্দটো হৈছে আদোন (H113), যিটো প্ৰভু বা শাসকৰ বাবে ব্যৱহৃত এটা শব্দ। ইয়াত ব্যৱহৃত আদোনৰ ৰূপটোৱে "মোৰ প্ৰভু" বুজায়। এই গীত লিখা দায়ুদে ঈশ্বৰক এজন ব্যক্তিৰ সৈতে কথা পতা বুলি লিপিবদ্ধ কৰিছে, যাক দায়ুদে নিজৰ প্ৰভু বুলি কৈছে। এতিয়া সহজ প্ৰশ্নটো বিবেচনা কৰক। দায়ুদ ইশ্ৰায়েলৰ ৰজা আছিল। তেওঁৰ প্ৰভু কোন আছিল? উত্তৰটো আৰু অদ্ভুত হৈ পৰে যেতিয়া আপুনি মনত ৰাখে যে ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল যে খ্ৰীষ্ট পিছৰ পুৰুষত দায়ুদৰ নিজৰ বংশৰ পৰাই আহিব। এজন মানুহে সাধাৰণতে নিজৰ প্ৰপৌত্ৰক "মোৰ প্ৰভু" বুলি নকয়।)

জে২. তেৱেঁ নিজেই তাৰ বিষয়ে তাসকলক প্ৰশ্ন কৰিছিল, আৰু কোনেও উত্তৰ দিব নোৱাৰিছিল

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 22:41 ফৰীচী সকল গোট খাই থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিলে, (42) তেওঁ সুধিলে, “খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ মনে কি ধৰে? তেওঁ কাৰ সন্তান?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “দায়ুদৰ সন্তান।” (43) যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে দায়ুদে কেনেকৈ আত্মাৰ দ্বাৰাই প্ৰভু বুলিলে আৰু ক'লে, (44) প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ চৰণৰ অধীন

নকৰালৈকে, মোৰ সোঁ হাতে বহি থাকা। (45) এতেকে দায়ুদে যদি খ্ৰীষ্টক প্ৰভু বোলে, তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হ'ব পাৰে?" (46) তেতিয়া কোনেও তেওঁক একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে; আৰু সেই দিনাৰে পৰা তেওঁক কোনো কথা সুধিবলৈকো কাৰো সাহস নহ'ল।

তেন্তে দায়ুদেই যদি তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, তেওঁ তাৰ পুত্ৰ কেনেকৈ হয়? --> আৰু কোনেও তেওঁক এটাও কথাৰে উত্তৰ দিব নোখোৱালে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: মথি ২২:৪১-৪৬ পদত যীচুৱে ফৰীচীসকলক নিজৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়া নাছিল। যীচুৱে প্ৰশ্নটো সুধিছিল আৰু প্ৰশ্নটো অনুভৱিত এৰি থৈছিল। প্ৰশ্নটো এতিয়াও অনুভৱিত হৈয়েই আছে, আৰু প্ৰশ্নটোৰ এতিয়াও কেৱল এটাই মাত্ৰ উপযুক্ত উত্তৰ আছে। খ্ৰীষ্ট মাংস অনুসাৰে দায়ুদৰ পুত্ৰ। খ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ জন্মৰ আগতে তেওঁ যি আছিল তাৰ অনুসাৰে দায়ুদৰ প্ৰভু।)

J3. মণ্ডলী আৰম্ভ হোৱা দিনা পিতৰে একেটা পদ ব্যৱহাৰ কৰিছিল

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:32 সেই যীচুকে ঈশ্বৰে পুনৰায় মৈদামৰ পৰা জীৱিত কৰিলে, সেই ঘটনাৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। (33) এতেকে উত্তোলিত হৈ ঈশ্বৰৰ সোঁ হাতে ওখ পদ পাই আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ বিষয়ে পিতৃৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা পাই আপোনালোকে যি দেখিছে আৰু শুনি আছে, এইবোৰ তেওঁ বাকি দিলে। (34) কিয়নো দায়ুদ হ'লে স্বৰ্গলৈ উঠা নাই, কিন্তু তেওঁ নিজেই এই কথা ক'লে, “প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, মোৰ সোঁফালে বহি থাকা, (35) “যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ।” (36) এই কাৰণে ইস্ৰায়েলৰ সকলো মানুহে ইয়াক নিশ্চয়কৈ জনা উচিত যে, যি জনক অৰ্থাৎ যি জন যীচুক আপোনালোকে ত্ৰুচত দিলে, ঈশ্বৰে হলে তেওঁক প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট পাতিলে।

দায়ুদ স্বৰ্গলৈ আৰোহণ কৰা নাই --> ঈশ্বৰে সেই যীচুক, যাক তোমালোকে ত্ৰুচত হত্যা কৰিলা, তেওঁকেই প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট দুয়োটা কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পাঁচনিৰ কাৰ্যপুস্তক ২:২৯-৩৬ ত পিতৃৰ যুক্তি চমু। পিতৃৰ যুক্তিত কোনো চতুৰালীৰ প্ৰয়োজন নাই। দায়ুদে ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে বহা এজন লোকৰ বিষয়ে লিখিছিল। দায়ুদ নিজে কেতিয়াও ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে বহিবলৈ ওপৰলৈ যোৱা নাছিল। পিতৃৰে কেইটামান পদৰ আগতেই কয় যে এজন লোকে গৈ দায়ুদৰ মৈদাম চাব পাৰে। সেয়েহে সেই গীত দায়ুদৰ বিষয়ে নাছিল। তাৰ পিছত পিতৃৰে সেই গীতটো কাৰ বিষয়ে আছিল সেই ব্যক্তিৰ নাম কয়। পিতৃৰে কোনো নৰম নকৰাকৈয়ে এই ব্যক্তিৰ নাম কয়: “সেই একে যীচুকেই, যাক তোমালোকে ত্ৰুচত দিলা।” পিতৃৰে এই ব্যক্তিক “প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট দুয়ো” বুলি কয়।)

J4. একেই গীতত এটা কথা কোৱা হৈছে — আৰু ইব্ৰী পুস্তকে ইয়াৰ ওপৰত এক সম্পূৰ্ণ যুক্তি নিৰ্মাণ কৰিছে

গীতমালা 110:4 “তুমি মস্কীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ'বা।” যিহোৱাই এই শপত খালে; তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব।

তুমি মস্কীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ'বা --> যিহোৱাই এই শপত খালে; তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 5:5 সেইদৰে খ্ৰীষ্টেও মহা-পুৰোহিত হৈ নিজে মহিমা লবলৈ নিজকে মনোনীত নকৰিলে। কিন্তু ঈশ্বৰেই তেওঁক ক'লে, “তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ'লো।” (6) সেইদৰে আন এঠাইত কৈছে: “তুমি চিৰকালৰ কাৰণে মস্কীচেদকৰ ৰীতি অনুসাৰে হোৱা এজন পুৰোহিত।”

সেইদৰে খ্ৰীষ্টেও মহা-পুৰোহিত হৈ নিজে মহিমা লবলৈ নিজকে মনোনীত নকৰিলে --> তুমি চিৰকালৰ কাৰণে মস্কীচেদকৰ ৰীতি অনুসাৰে হোৱা এজন পুৰোহিত।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:3 মস্কীচেদকৰ পিতৃ, মাতৃ বা তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰ কোনো বংশতালিকা নাছিল। তেওঁৰ আৰম্ভণ আৰু শেষ জীৱনৰ কোনো নথি-পত্ৰ নাই। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ দৰে তেওঁ হৈছে চিৰকালৰ পুৰোহিত।

নাইবা দিনৰ আৰম্ভণি, নাইবা জীৱনৰ শেষ --> তেওঁ সদায় পুৰোহিত হৈয়েই থাকে।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:24 কিন্তু যীচু চিৰকাল জীৱিত আছে বাবে তেওঁৰ পুৰোহিত পদো চিৰস্থায়ী। (25) সেয়েহে যি সকলে যীচুৰ মাধ্যমেদি ঈশ্বৰৰ কাষ চাপে, তেওঁলোকক যীচুৱে সম্পূৰ্ণকৈ উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে; কাৰণ তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ যীচু সদায় জীয়াই আছে।

তেওঁ চিৰকাল থাকে + তেওঁৰ অপৰিবৰ্তনীয় পুৰোহিতপদ আছে --> তেওঁ তাক সম্পূৰ্ণৰূপে ৰক্ষা কৰিবলৈ সমৰ্থ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এটা চমু গীতত বহুতো কথা সোমাই আছে। গীত ১১০ ত এজন ব্যক্তিৰ কথা কোৱা হৈছে যাকে দায়ুদে তাৰ প্ৰভু বুলি কৈছে, যি জন ঈশ্বৰৰ সোঁফালে বহি আছে। গীত ১১০ ত চিয়োনৰ পৰা ৰাজ্যশাসন কৰা এজন ৰজাৰ কথা কোৱা হৈছে। গীত ১১০ ত অনন্ত কালৰ বাবে এজন পুৰোহিতৰ কথা কোৱা হৈছে, যি জন ইস্ৰায়েলৰ পুৰোহিত পদতকৈয়ো পুৰণি এক শ্ৰেণীৰ, আৰু যাৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে এনে এক শপত খাইছে যিটো ঈশ্বৰে ঘূৰাই নিব নোখোজে। প্ৰাচীন ইস্ৰায়েলত, বিধানৰে ৰজাৰ পদ আৰু পুৰোহিতৰ পদ পৃথক ৰাখিছিল। সেই বিধানৰ অধীনত এজন মানুহে দুয়োটা পদ নধৰাৰ অনুমতি নাছিল। গীত ১১০ ত এজন ব্যক্তিকেই দুয়োটা পদ দিয়া হৈছে। ইব্ৰীয়া পুস্তকখনে সেই ব্যক্তি কোন, সেই বিষয়ে ব্যাখ্যা কৰোতে কেইবাটাও অধ্যায় ব্যয় কৰিছে।)

K. কবৰৰ পৰা উত্থিত হ'ল — আৰু তোমাত জীয়াই আছে

K1. সেই সত্যটো নিজেই, আৰু সেইটো কেনেদৰে প্ৰদান কৰা হ'ল

1 কৰিন্থীয়া 15:3 কিয়নো মই যি শিক্ষা পালোঁ, তাৰে এই প্ৰধান শিক্ষা আপোনালোকক দিলোঁ যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰ অনুসাৰে খ্ৰীষ্ট আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৰিল; (4) আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰ অনুসাৰে তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থিত হ'ল;

খ্ৰীষ্টই শাস্ত্ৰ অনুসাৰে আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিলে + তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল + তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰায় উত্থিত হ'ল।

1 কৰিন্থীয়া 15:20 কিন্তু এতিয়া খ্ৰীষ্ট নিদ্রিত লোকৰ মাজৰ পৰা উত্থিত হ'ল, তেৱেঁই মৃত লোক সকলৰ মাজত প্ৰথম ফল।

খ্ৰীষ্ট মৃত লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উঠিলে, আৰু নিদ্রিত হোৱাসকলৰ প্ৰথম গুটি হ'ল।

পুনৰুত্থানে তেওঁৰ বিষয়ে কি প্ৰমাণ কৰিলে

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 1:3 সেয়ে তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ৰ শুভবৰ্তা; যি জনে মানৱ ৰূপে দায়ুদৰ বংশত জন্মিছিল। (4) তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰূপে ঘোষণা কৰা হৈ পবিত্ৰতাৰ দ্বাৰা মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থিত হ'ল, তেৱেঁই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট।

মাংস অনুসাৰে দায়ুদৰ বংশৰ পৰা জন্ম হ'ল --> মৃতবিলাকৰ মাজৰ পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰা পৰাক্ৰমেৰে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰকাশিত হ'ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পাউলে ৰোমীয়া ১:৩-৪ ত পুনৰ উত্তৰৰ দুটা ভাগকেই এক বাক্যত, ক্ৰমানুসাৰে ৰাখিছে। যীচু মাংসত দায়ুদৰ বংশৰ পৰা আহিছিল। যীচুক মৃত্যুৰ পৰা উঠি আহিবলৈ পাৰাত পৰাক্ৰমেৰে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি ঘোষিত হ'ল। কোনো ব্যক্তিয়ে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি দাবী কৰিব পাৰে। কেবল যীচুৱেই মৃত্যুৰ পৰা উঠি আহি সেই দাবী প্ৰমাণিত হ'বলৈ পাইছিল।)

K3. পুৰণি নিয়মে প্ৰথমে ইয়াক কৈছিল

গীতমালা 16:10 কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণ চিয়োলত ত্যাগ নকৰিবা, তোমাৰ ভক্তজনক গাতত ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা। (11) তুমি মোক জীৱনৰ পথ শিকাইছা; তোমাৰ উপস্থিতিত আছে পৰিপূৰ্ণ আনন্দ; তোমাৰ সোঁ-হাতত আছে অনন্ত সুখ।

কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণ চিয়োলত ত্যাগ নকৰিবা --> তোমাৰ ভক্তজনক গাতত ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা।

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:29 হে ভাইসকল, পিতৃ কুলপতি দায়ুদৰ কথা আপোনালোকৰ আগত স্পষ্টকৈ কব পাৰোঁ যে, তেওঁ মৰিল আৰু তেওঁক মৈদামত থোৱা হ'ল, তেওঁৰ সেই মৈদাম আজিলৈকে আমাৰ মাজত আছে। (30) কিন্তু নিজে এজন ভাববাদী হৈ তেওঁৰ বংশৰ পৰা এজনক তেওঁৰ সিংহাসনত বহুৱাবলৈ, ঈশ্বৰে শপত খাই যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, (31) সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত, ভবিষ্যতৰ ঘটনালৈ চাই খ্ৰীষ্টৰেই পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে ক'লে যে, 'তেওঁক মৃতলোকত ত্যাগ কৰা নহ'ল আৰু তেওঁৰ শৰীৰো ক্ষয় নাপালে।'

দায়ুদ মৃত আৰু কবৰ প্ৰাপ্ত হৈছে --> তেওঁ ইয়াকে আগতীয়াকৈ দেখি খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে কথা কৈছিল।

K4. আৰু এতিয়া — তেওঁ যিসকল লোকক ৰক্ষা কৰিলে সেই লোকসকলৰ মাজত জীয়াই আছে

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 8:11 যি জনে খ্ৰীষ্ট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, তেওঁৰ আত্মা যদি আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে খ্ৰীষ্ট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনে আপোনালোকত নিবাস কৰা তেওঁৰ আত্মাৰ যোগেদি, আপোনালোকৰ মৰ্ত্য দেহকো জীয়াব।

যি জনৰ আত্মাই যীচুক মৃতসকলৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, সেই আত্মা তোমালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে --> তেৱেঁ তোমালোকৰ মৰ্ত্য শৰীৰকো জীৱিত কৰিব।

গালাতীয়া পত্ৰ 2:20 মই খ্ৰীষ্টে সৈতে ক্ৰুচত হত হ'লো; মই জীয়াই আছোঁ বুলিলেও, সেয়ে এতিয়া মই নহয়, খ্ৰীষ্টেই মোৰ লগত জীয়াই আছে; মোৰ শৰীৰত যি জীৱন এতিয়া আছে, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত কৰা বিশ্বাসতহে মই সেই জীৱন-যাপন কৰিছোঁ। তেওঁ মোক প্ৰেম কৰিলে আৰু মোৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে।

মই খ্ৰীষ্টে সৈতে ক্ৰুচত হত হ'লো --> সেয়ে এতিয়া মই নহয়, খ্ৰীষ্টেই মোৰ লগত জীয়াই আছে।

কলচীয়া পত্ৰ 1:27 ঈশ্বৰে তেওঁৰ মূল্যবান মহিমাময় নিগূঢ় তত্ত্ব অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ মনস্থ কৰিলে, সেই নিগূঢ় তত্ত্ব সকলো লোকৰ কাৰণে; আৰু সেই নিগূঢ় তত্ত্ব হ'ল স্বয়ং খ্ৰীষ্ট, যি জন আপোনালোকৰ মাজত আছে। তেৱেঁই আমাৰ গৌৰৱৰ আশা।

[G3466 musterion ■]

এই ৰহস্য = তোমালোকৰ অন্তৰত থকা খ্ৰীষ্ট, গৌৰৱৰ আশা।

যোহানে লিখা শুভবৰ্তা 14:23 যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “কোনোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব; মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক প্ৰেম কৰিব, আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰে সৈতে নিবাস কৰিম।

কোনোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব --> আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰে সৈতে নিবাস কৰিম।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই অধ্যয়নৰ সমগ্ৰ ধাৰাটো তাৰ সমাপ্তিলৈকে অনুসৰণ কৰক। যীচু কোনো বস্তু সৃষ্টি হোৱাৰ আগতেই পিতৃৰ সৈতে আছিল। যীচু পুৰণি নিয়মত মানুহৰ আগত প্ৰকাশ পাইছিল, আৰু সেই মানুহবিলাক জীয়াই আছিল। যীচু এক সৰু নগৰত এগৰাকী মহিলাৰ পৰা জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। যীচুক এক পাহাৰত, কাঠৰ ওপৰত, নগৰৰ বাহিৰত বধ কৰা হৈছিল। যীচু কবৰৰ পৰা বাহিৰ আহিল। বাইবেলে এতিয়া কয় যে যীচু মানুহৰ ভিতৰত জীয়াই থাকে। এই সমাপ্তিয়েই হৈছে এই অধ্যয়নটোৰ গোটেই সময়ৰ লক্ষ্য। এই অধ্যয়নৰ উদ্দেশ্য কেতিয়াও যীচু কোন তাৰ বিষয়ে যুক্তি জয় কৰা নাছিল। এই অধ্যয়নৰ মূল কথাটো হ'ল, এই সকলোবোৰৰ যি জনা, তেৱেঁই আপোনাৰ ভিতৰত বাস কৰিব বিচাৰে। যোহন ১৪:২৩ ও লক্ষ্য কৰক: "আমি আহিম।" আদিপুস্তক ১:২৬ ত বাইবেল খোলা বহুবচন স্বৰটো এতিয়াও ইয়াত উপস্থিত।)

L. তেওঁ পুনৰ আহিব — আৰু চিৰকাললৈকে থাকিব লগা পছন্দ

L1. তেওঁ আহিছে, আৰু প্ৰতিজন চকুৱে তেওঁক দেখিব

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 1:9 এই কথা কোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুক আকাশলৈ তুলি নিয়া হ'ল আৰু এচপৰা মেঘে তেওঁক ঢাকি ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকে ওপৰলৈ ৰ' লাগি চাই থাকিল, কিন্তু পুনৰবাৰ প্ৰভু যীচুক দেখা নাপালে। (10) এইদৰে আকাশলৈ একেথৰে চাই থাকোতে, হঠাৎ বগা বস্ত্ৰ পৰিধান কৰা দুজন লোক তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয় হ'ল আৰু তেওঁলোকক কলে, (11) “হে গালীল দেশৰ গালীলীয়া সকল, তোমালোকে কিয় আকাশলৈ ৰ' লাগি চাই ৰৈছা? এই জন যীচুক তোমালোকৰ কাষৰ পৰা স্বৰ্গলৈ নিয়া হল। তোমালোকে তেওঁক যেনেকৈ স্বৰ্গলৈ যোৱা দেখিলা, সেইৰূপে তেওঁ আকৌ আহিব।”

এই জন যীচুৰ তোমালোকৰ কাষৰ পৰা স্বৰ্গলৈ নিয়া হ'ল। তোমালোকে তেওঁক যেনেকৈ স্বৰ্গলৈ যোৱা দেখিলা, সেইৰূপে তেওঁ আকৌ আহিব।

প্ৰকাশিত বাক্য 1:7 চাওক, তেওঁ মেঘৰ সৈতে আহিছে; আটাই চকুৱে তেওঁক দেখিব, যি সকলে তেওঁক বিক্ষিপ্ত, তেওঁলোকেও তেওঁক দেখিব; আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ফেঁদে তেওঁৰ কাৰণে হিয়া ভুকুৱাব; হয়, আমেন।

প্ৰতিজন চকুৱে তেওঁক দেখিব + যিসকলে তেওঁক বিক্ষিপ্তছিল সিহঁতেও তেওঁক দেখিব।

L2. 2 খিচলনীকীয়া 1:7 আৰু আপোনালোক যি সকলে এতিয়া ক্লেশ পাইছে, আপোনালোকক আমাৰ লগত ঈশ্বৰে বিশ্ৰাম দিব। যেতিয়া প্ৰভু যীচুৱে তেওঁৰ পৰাক্ৰমশালী দূত সকলৰ সৈতে জ্বলন্ত অগ্নিৰে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া এইবোৰ ঘটিব;

[G1557 ekdikesis ■] (8) তেতিয়া যি সকলে ঈশ্বৰক নাজানে আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শুভবৰ্তা পালন নকৰে, সেই লোক সকলক তেওঁ দণ্ড দিব। (9) তেওঁলোক প্ৰভুৰ লগত থকাৰ পৰা আতৰ হৈ আৰু তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ প্ৰতাপৰ পৰা দূৰৈত থাকি, দণ্ডৰ সৈতে অনন্ত বিনাশ ভোগ কৰিব। (10) সেইদিনা যীচু যেতিয়া নিজৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ দ্বাৰা মহিমাম্বিত হবলৈ আহিব, তেতিয়া বিশ্বাস কৰা সকলোৱে আচৰিত হ'ব; আপোনালোকে সেই বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আছে, কাৰণ আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য বিশ্বাস কৰিলে।

জ্বলি থকা অগ্নিত যিসকলে ঈশ্বৰক নাজানে, আৰু যিসকলে শুভবৰ্তা নামানে, তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰতিফল দি --> যেতিয়া তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰ লোকসকলৰ মাজত মহিমাম্বিত হবলৈ আহিব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ২ খিচলনীকীয়া ১:৮ পদটো লাহে লাহে পঢ়ক। ২ খিচলনীকীয়া ১:৮ পদত এটা গোটৰ নহয়, দুটা গোটৰ নাম উল্লেখ কৰা হৈছে। প্ৰথম গোটত ঈশ্বৰক নাজানে। দ্বিতীয় গোটত শুভবৰ্তা পালন নকৰে। জনা আৰু পালন কৰা এই দুয়োটা একে পদতে একেলগে উল্লেখ কৰা হৈছে। ২ খিচলনীকীয়া ১:১০ পদটোও লক্ষ্য কৰক, যিটো একেটা বাক্যৰেই অংশ। যীচুৰ একেটা আগমনেই এটা গোটৰ বাবে জুই, আনটো গোটৰ বাবে মহিমা। এইটো এটাই একক ঘটনা। এই ঘটনাৰ কোনটো ফালে এজন মানুহ আছে, সেয়া এতিয়াই নিৰ্ধাৰিত হয়, পাছত নহয়।)

L3. প্ৰকাশিত বাক্য 19:11 তেতিয়া মই স্বৰ্গৰ দ্বাৰা মুকলি কৰা দেখিলোঁ; আৰু মই চাওতে তাত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনক বিশ্বাসী আৰু সত্য বোলে; তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে সোধ-বিচাৰ আৰু যুদ্ধ কৰে। (12) তেওঁৰ চকু অগ্নিশিখা আৰু তেওঁৰ মূৰত অনেক কিৰীটি আছে। তেওঁৰ এটা নাম লিখা আছে কিন্তু সেই নাম তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও নাজানে। (13) তেওঁ পিন্ধা বস্ত্ৰ তেজত দুব মৰা; তেওঁৰ নাম হ'ল- ঈশ্বৰৰ বাক্য।

যি জনে তাৰ ওপৰত বহি আছিল তেওঁক বিশ্বাসী আৰু সত্য বুলি কোৱা হৈছিল --> তেওঁৰ নাম ঈশ্বৰৰ বাক্য বুলি কোৱা হয়।

প্ৰকাশিত বাক্য 19:16 তেওঁৰ বস্ত্ৰত আৰু কৰঙত, এই নাম লিখা আছে, “ৰজাৰো ৰজা আৰু প্ৰভুৰো প্ৰভু।”

ৰজাৰো ৰজা আৰু প্ৰভুৰো প্ৰভু।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: প্ৰকাশিত বাক্য ১৯:১২ ত থকা এটা সৰু কথা লক্ষ্য কৰক। যীশুৰ এটা নাম আছিল যিটো কোনো মানুহে জানিছিল, কিন্তু তেঁৱেই একমাত্ৰ সেই নাম জানিছিল। এই অধ্যয়নটোক দিয়া নামসমূহ একেটা পদতুকীতে পোৱা যায়। সেই নামসমূহ হ'ল বিশ্বাসী আৰু সত্য। ঈশ্বৰৰ বাক্য। ৰজাসকলৰ ৰজা, আৰু প্ৰভুসকলৰ প্ৰভু।)

L4. পুস্তকসমূহ মুকলি কৰা হ'ল

প্ৰকাশিত বাক্য 20:11 তাৰ পাছত মই এখন ডাঙৰ বগা সিংহাসন, আৰু তাৰ ওপৰত বহি থকা জনক দেখিলোঁ; তেওঁৰ উপস্থিতিত পৃথিৱী আৰু আকাশমণ্ডল পলাই গ'ল কিন্তু সেইবোৰৰ কাৰণে যাবলৈ ঠাই পুনৰ পোৱা নগ'ল। (12) সেই সিংহাসনৰ আগত সৰু বৰ সকলো মৃত সকলক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; আৰু কেইখন মান পুস্তক মেলা হ'ল; পাছত আৰু এখন পুস্তক মেলা হ'ল- জীৱন পুস্তক। সেই পুস্তকবোৰত লিখা মতে মৃত সকলৰ নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। (13) তেতিয়া সাগৰে নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; মৃত্যু আৰু পৰলোকেও নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; তাতে সেই মৃত লোক সকলক নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। (14) পাছত মৃত্যু আৰু পৰলোকক সেই জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল। সেয়েই অৰ্থাৎ অগ্নিৰ সৰোবৰেই দ্বিতীয় মৃত্যু; (15) আৰু জীৱন পুস্তকত যি কোনো জনৰ নাম পোৱা নগ'ল, তেওঁলোকক সেই জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল।

পুস্তকসমূহ মেলা হ'ল + আন এখন পুস্তক মেলা হ'ল, যিখন জীৱনৰ পুস্তক --> যিয়ে জীৱনৰ পুস্তকত লিখা পোৱা নগ'ল, তেওঁক অগ্নিহুত পেলোৱা হ'ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: প্ৰকাশিত বাক্য ২০:১২ পদত সিংহাসনৰ আগত দুই প্ৰকাৰৰ কিতাপ দেখা যায়। এক প্ৰকাৰৰ কিতাপে মানুহে কি কৰিছিল তাৰ অভিলেখ ৰাখে। আনটো প্ৰকাৰৰ কিতাপে নামবোৰৰ অভিলেখ ৰাখে, যাক জীৱন পুস্তক বোলা হয়। প্ৰকাশিত বাক্য ২০:১২ পদত কোনো ঠাইত কোৱা নাই যে কেৱল কিতাপবোৰত লিখা কাৰ্যৰ দ্বাৰাই কাৰোবাক পৰিত্ৰাণ দিয়া হৈছিল। প্ৰকাশিত বাক্য ২০:১৫ পদে কয় যে ফলাফল নিৰ্ধাৰণ কৰা একমাত্ৰ বিষয়টো আছিল যে কোনো ব্যক্তিৰ নাম জীৱন পুস্তকত লিখা আছে নে নাই।)

L5. পছন্দ, বাইবেলে যিমান স্পষ্টভাবে কিবা কথা কব পাৰে, সিমানেই স্পষ্টভাবে কোৱা হৈছে

যোহানে লিখা শুভবৰ্তা 3:18 তেওঁত বিশ্বাস কৰা জনৰ সোধ-বিচাৰ কৰা নহয়; বিশ্বাস নকৰা জনক দোষী কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই।

বিশ্বাস নকৰা জনক দোষী কৰা হ'ল।

যোহানে লিখা শুভবৰ্তা 3:36 পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা জনৰ অনন্ত জীৱন আছে; পুত্ৰক অমান্য কৰা জনে জীৱনৰ দৰ্শন নাপাব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধেই তেওঁৰ ওপৰত থাকে।”

পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা জনৰ অনন্ত জীৱন আছে।

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 6:23 কিয়নো পাপৰ বেচ মৃত্যু; কিন্তু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে দিয়া বিনামূলীয়া দান অনন্ত জীৱন।

কিয়নো পাপৰ বেচ মৃত্যু --> কিন্তু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে দিয়া বিনামূলীয়া দান অনন্ত জীৱন.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ৰোমীয়া ৬:২৩ এই সমগ্ৰ অধ্যয়নৰ কেন্দ্ৰীয় পদ। ৰোমীয়া ৬:২৩ দুই ভাগযুক্ত এটা চুটি বাক্য। পাপৰ বাবে এটা পৰিশোধ কৰিবলগীয়া বন্ধন আছে, আৰু সেই পৰিশোধ হৈছে মৃত্যু। সেই পৰিশোধ দুটা উপায়ৰ এটাত কৰা হয়। হয় এজন ব্যক্তিয়ে নিজে চিৰকাললৈকে সেই পৰিশোধ কৰে, নাইবা এজন ব্যক্তিয়ে যীচুৱে ইতিমধ্যে পৰিশোধ কৰা বস্তুটো, এটা উপহাৰ হিচাপে গ্ৰহণ কৰে। সেয়াই সমগ্ৰ পছন্দ। কোনেও এই পছন্দ কৰাৰ পৰা বাচি থাকিব নোৱাৰে, কাৰণ পছন্দ নকৰাটোও প্ৰথম উপায়টো পছন্দ কৰাৰ সমান। এই অধ্যয়নৰ সকলো বস্তু, আদিপুস্তক ১:২৬ ৰ "আহাঁ, আমি মানুহ সৃষ্টি কৰোঁ" ৰ পৰা প্ৰকাশিত বাক্য ২০ ৰ সিংহাসনলৈকে, সেই এটা সিদ্ধান্তৰ ফালে আগবাঢ়ি আহিছে। এতিয়াও সেই সিদ্ধান্ত ল'বলৈ সময় আছে। যীচুৱে এতিয়াও মাতি আছে।)

L6. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 4:12 তেওঁৰ বাহিৰে আন কতো পৰিত্ৰাণ নাই, কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত আৰু মানুহৰ মাজত যাৰ দ্বাৰা আমি উদ্ধাৰ পাম, এনে আন কোনো নাম নাই।"

তেওঁৰ বাহিৰে আন কতো পৰিত্ৰাণ নাই --> কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত আৰু মানুহৰ মাজত যাৰ দ্বাৰা আমি উদ্ধাৰ পাম, এনে আন কোনো নাম নাই.

সমাপ্তি

প্ৰকাশিত বাক্য 22:17 আত্মা আৰু কন্যাই কয় "আহা!" আৰু যি জনাই শুনে, তেৱোঁ কয়, "আহা!" যি জনৰ পিয়াহ লাগে, তেওঁ আহক আৰু যি জনে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক।

আত্মা আৰু কন্যাই কয় "আহা --> তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক.

যোহনে লিখা শুভবাৰ্তা 3:17 কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে।

কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয় --> কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: বাইবেলৰ শেষ নিমন্ত্ৰণৰ কোনো মূল্য নাই। বাইবেলৰ শেষ নিমন্ত্ৰণ যিকোনো লোকৰ বাবে দিয়া হৈছে। ব্যবহৃত শব্দটো হৈছে "যিকোনো।" "যিকোনো" শব্দটোৱে ইচ্ছাকৃতভাৱে কাকো বাদ নিদিয়। ইয়াৰ ভিতৰত এই অধ্যয়ন পঢ়ি থকা আটাইতকৈ বেয়া মানুহজনো আছে। ইয়াৰ ভিতৰত বছৰ বছৰ ধৰি আগেয়ে "নাই" বুলি কৈ থকা মানুহজনো আছে। যীশু, যিজন এই সকলো, তেৱেঁই আহাঁ বুলি কোৱা জন। মানুহজনে কেবল আহি জীৱনৰ জল লোৱাই লাগে।)

অনুশীলন প্ৰশ্নোত্তৰ

১. ইব্ৰী ৯:২২ — আৰু বিধানৰ মতে প্ৰায় সকলো বস্তুৱেই তেজেৰে শুচি কৰা হয়:

- a) For the life of the flesh is in the blood
- b) and without shedding of blood is no remission
- c) for it is the blood that maketh an atonement for the soul

২. ৰোমীয়া ৫:৮ — কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ প্ৰতি তেওঁৰ প্ৰেম এই কথাৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ কৰিছে যে, আমি পাপী থাকোঁতেই:

- a) we shall be saved from wrath through him
- b) we were reconciled to God by the death of his Son
- c) খ্ৰীষ্টই আমাৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিলে

৩. ইব্ৰী ১:৮ — কিন্তু পুত্ৰৰ বিষয়ে তেওঁ কৈছে, হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন অনন্তকাললৈকে থাকিব:

- a) ধাৰ্মিকতাৰ ৰাজদণ্ড তোমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজদণ্ড
- b) তোমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজদণ্ড এটা ন্যায়ৰ ৰাজদণ্ড
- c) আৰু শাসনভাৰ তেওঁৰ কান্ধৰ ওপৰত হ'ব

৪. গীতমালা 110:1 — যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, তুমি মোৰ সোঁ হাতে বহা:

- a) যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবিলাকক তোমাৰ পাদপীঠ নকৰোঁ
- খ) তুমি নিজ শত্ৰুবোৰৰ মাজত ৰাজত্ব কৰা
- গ) যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ

৫. ১ কৰিন্থীয়া ১৫:২০ — কিন্তু এতিয়া খ্ৰীষ্ট মৃতবৃন্দৰ মাজৰ পৰা উঠিছে:

- a) and become the firstfruits of them that slept
- খ) আৰু শাস্ত্ৰ অনুসাৰে তেৱেঁই তৃতীয় দিনা পুনৰ উঠিছিল
- c) neither wilt thou suffer thine Holy One to see corruption

6. Revelation 1:7 — Behold, he cometh with clouds:

- a) and a cloud received him out of their sight
- b) আৰু প্ৰতিজনৰ চকুৱে তাক দেখিব

c) and to be admired in all them that believe

৭। ২ খিচলনীকীয়া ১:৯ — যিসকলক প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা অনন্তকলীয়া বিনাশৰে দণ্ড দিয়া হ'ব:

- a) আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ মহিমাৰ পৰা
- b) যাক দ্বিতীয় মৃত্যু বোলা হয়
- c) আৰু তেওঁৰ মহিমাৰ গৌৰৱৰ বাবে

ANSWER KEY: 1-b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

এই অধ্যয়নটো কেনেকৈ শাখা-প্ৰশাখাযুক্ত হৈছে

শব্দবোৰৰ গুৰুত্ব কেনেকৈ থাকে: গীতমালা ১১০:১ পদত ইংৰাজী শব্দ "LORD" এ দুটা বেলেগ বেলেগ হিৰু শব্দক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। সেই দুটা হিৰু শব্দ হ'ল যিহোৱা (H3068) আৰু আদোন (H113)। মথি ২২:৪৫ পদত যীচুৱে কৰা গোটেই যুক্তিটো সেই পাৰ্থক্যৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰশীল।

--> ই আপোনাৰ ক্ষেত্ৰত কেনেদৰে প্ৰযোজ্য: যীচু কেৱল সেই এজন নহয় যি আহিছিল। যীচু কেৱল সেই এজন নহয় যি আহিব লগা আছে। যীচু হৈছে সেই এজন যি এতিয়াই আপোনাৰ ভিতৰত বাস কৰিব বিচাৰে (কলচীয়া ১:২৭, গালাতীয়া ২:২০)।

চিৰকালৰ বাবে ইয়াৰ অৰ্থ কি: পাপৰ বেতন মৃত্যু। কিন্তু ঈশ্বৰৰ বৰদান আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত অনন্ত জীৱন (ৰোমীয়া ৬:২৩)। এইবোৰেই একমাত্ৰ দুটা উপায় যাৰ দ্বাৰা মানুহে কেতিয়াও পাপৰ ঋণ পৰিশোধ কৰে।

পাৰ্শ্ব পথ: গীতমালা ১১০:৪ আৰু ইব্ৰী পুস্তকৰ সপ্তম অধ্যায়ে মল্কীচেদেকৰ পুৰোহিতত্বৰ সমগ্ৰ শিক্ষাৰ দুৱাৰ মুকলি কৰে। এই শিক্ষাই এজন ৰজা আৰু এজন পুৰোহিত এজন ব্যক্তিত্ব একত্ৰিত হোৱাৰ বৰ্ণনা দিয়ে, যি বিধানতকৈও পুৰণি, আৰু ঈশ্বৰে ঘূৰাই নলোৱা শপতৰে শপত খোৱা। এই শিক্ষাই নিজৰ বাবে এক সম্পূৰ্ণ অধ্যয়নৰ যোগ্য।

--> প্ৰসংগান্তৰ: দ্বিতীয় খিচলনীকীয়া ১:৭-১০ আৰু প্ৰকাশিত বাক্য ১৯:১১-১৬ পদবিলাকে যীশুৰ পুনৰাগমনৰ সম্পূৰ্ণ শিক্ষাটোৰ দ্বাৰা খুলি দিয়ে। এই শিক্ষাটোত যীশুৰ পুনৰাগমনৰ নিশ্চয়তা, যীশুৰ পুনৰাগমনৰ আকস্মিকতা, আৰু যীশুৰ পুনৰাগমনৰ বাবে সাৱধানে থাকিবলগীয়া আদেশ অন্তৰ্ভুক্ত আছে। স্পষ্টকৈ কওক: শাস্ত্ৰে যীশুৰ পুনৰাগমনৰ নিশ্চয়তা কয় কিন্তু যীশুৰ পুনৰাগমনৰ সময়সূচী দিয়াৰ পৰা বিৰত থাকে (মথি ২৪:৩৬, পাঁচনি কাৰ্য্য ১:৭)। এই পৰিচৰ্চায়েও যীশুৰ পুনৰাগমনৰ সময়সূচী দিয়াৰ পৰা বিৰত থাকে।

এক মুক্ত নিমন্ত্ৰণ — আপুনি যিয়েই নহওক, পঢ়ি থাকক

এই অধ্যয়ন পঢ়িবলৈ আপুনি খ্ৰীষ্টান হ'বই লাগিব, এনে নহয়। বহুতো কথাই আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। কোনো সন্ধান আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। কোনো তৰ্কই আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। বছৰ বছৰ ধৰি আপুনি বহন কৰি অহা কোনো প্ৰশ্নই আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। আন কাৰোবাৰ বিশ্বাসৰ প্ৰতি থকা কৌতূহলে আপোনাক ইয়ালৈ লৈ আহিব পাৰে। এই ৱেবছাইটত থকা সকলো বস্তু আপোনাৰ, বিনামূল্যে, আপোনাৰ নিজৰ ভাষাত। আমি আপোনাৰ নাম কেতিয়াও নুসুধোঁ। আমি আপোনাৰ দেশ কেতিয়াও নুসুধোঁ। আমি আপুনি কি বিশ্বাস কৰে সেয়া কেতিয়াও নুসুধোঁ। এটা অধ্যয়নে যীচুক সম্পূৰ্ণৰূপে বৰ্ণনা কৰিব নোৱাৰে। আমাৰ যিমান পাৰে আমি এই প্ৰশ্নটোত সেয়া দিলোঁ, তথাপিও এই অধ্যয়নে বাইবেলৰ মাজেৰে কেৱল এটা পথতহে খোজ কাঢ়িলে। যীচু আৰম্ভণিৰ আগতেই আছিল। যীচু এতিয়াও আছে। যীচু পুনৰ আহিব। এটা মাত্ৰ পৃষ্ঠাই সেই সকলো বৰ্ণনা কৰি শেষ কৰিব নোৱাৰে। ইয়াত আৰু অধিক অধ্যয়ন অপেক্ষা কৰি আছে। দয়াৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। জ্ঞানৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। বিদ্যাৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। ধৈৰ্যৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। ভক্তিৰ ওপৰত অধ্যয়ন ইয়াত অপেক্ষা কৰি আছে। আৰু অধিক অধ্যয়ন আহি আছে। এই অধ্যয়নবোৰ আপুনি ইচ্ছা কৰা যিকোনো ক্ৰমত পঢ়ক। আপুনি আগবাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে আমাৰ উৎসবোৰ পৰীক্ষা কৰক। এই অধ্যয়নবোৰত থকা প্ৰতিটো পদ ইচ্ছাকৃতভাৱে সম্পূৰ্ণৰূপে ছপা কৰা হৈছে। আপুনি আমাৰ কথাত কেতিয়াও বিশ্বাস কৰিব নালাগে। আপুনি নিজেই প্ৰতিটো পদ যাচাই কৰি চাব পাৰে।

এই নিমন্ত্ৰণৰ পাছত আৰু এটা নিমন্ত্ৰণ আহি আছে। আমি সেই নিমন্ত্ৰণটো লুকুৱাই থোৱাৰ ভাণ নকৰিম। সেই নিমন্ত্ৰণটো হৈছে ৰক্ষা পাবলৈ এজন লোকে কি কৰিব লাগে, তাৰ ওপৰত থকা অধ্যয়ন। যদি আপুনি এতিয়াই সেয়া পঢ়িব বিচাৰে, তেন্তে এতিয়াই সেয়া পঢ়ক। যদি আপুনি প্ৰথমে আন কিবা পঢ়িব বিচাৰে, তেন্তে প্ৰথমে আন কিবা পঢ়ক। কোনেও গণনা কৰি থকা নাই। যিকোনো ক্ষেত্ৰতে দুৱাৰখন খোলা হৈয়েই থাকে। তলত থকা কথাবোৰ পোলে এখন নগৰত ক'লে, যিখন নগৰ তেওঁৰ নিজৰ ঈশ্বৰ নোহোৱা দেৱতাসকলৰ বেদীৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল। পোলে এই কথাবোৰ এনে লোকসকলক ক'লে, যিসকলে পৌলক সেই নগৰলৈ আহিবলৈ কোৱা নাছিল:

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 17:26 এজন মানুহৰ পৰা ঈশ্বৰে সমগ্ৰ মানৱ জাতি সৃষ্টি কৰিলে যাতে তেওঁলোকে গোটেই পৃথিৱীতে বসবাস কৰিব পাৰে। ঈশ্বৰে, মানুহে বসবাস কৰি থাকিব পৰা ঠাইৰ সীমা আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত কাল ঠিক কৰিলে। (27) সেয়ে, মানুহে ঈশ্বৰক বিচাৰিব লাগে আৰু বিচাৰি যেন শেষত তেওঁক লগ পায়। আচলতে, তেওঁ আমাৰ কাৰো পৰা দূৰৈত নাই।

এজনৰ তেজৰেই মানুহৰ সকলো জাতি সৃষ্টি কৰিলে --> যাতে তেওঁলোকে প্ৰভুক বিচাৰি পায়, আৰু তেওঁক পাব পাৰে + তেওঁ আমাৰ প্ৰতিজনৰ পৰা বেয়া নহয়।

গ্ৰীক মূল শব্দবোৰ

“মিলিত” — **G2644 katallasso** — শত্ৰুতাৰ পৰা মিত্ৰতাত পৰিণত হ'ব; পুনৰ অনুগ্ৰহত ফিৰাই আনিব।

কাটালাসো (Katallasso) শব্দটোৱে ত্ৰুচৰ সমগ্ৰ কাৰণ এক শব্দতে প্ৰকাশ কৰে।

“মিলাপ” — **G2643 katallage** — অনুগ্ৰহ পুনৰুদ্ধাৰ কৰা; পৃথক হোৱা দুয়োপক্ষক পুনৰ একগোট কৰা

কাটালাগে (katallage) ওপৰত উল্লেখ কৰা কাটালাছো (katallasso)ৰ একেটা মূলৰ পৰাই আহিছে। কাটালাছোৱে মিলনৰ কাৰ্যক বুজায় (পৃথক হৈ পৰা দুজনৰ মাজত পুনৰ বন্ধুত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰা)। কাটালাগে সেই মিলনৰ ফলাফলক বুজায়।

“ক্ষমা” — **G859 aphesis** — পঠিয়াই দিয়া; মুক্তি দিয়া; এৰি দিয়া; ক্ষমা

তেজ ঢালি দিয়াৰ বিনা পাপ দূৰ কৰা সম্ভব নহয়।

“ৰহস্য” — **G3466 musterion** — এটা গুপ্ত কথা; কিবা এবাৰ গুপ্ত কৰি ৰখা আৰু এতিয়া কোৱা হ'ল

বাইবেলত, ৰহস্য কেতিয়াও সমাধান কৰিবলগীয়া হৈছিল নহয়। বাইবেলৰ ৰহস্য হৈছে ঈশ্বৰে কোৱাৰ বাবে সিদ্ধান্ত লোৱা এটা গুপ্ত কথা।

“প্ৰতিশোধ” — **G1557 ekdikesis** — যি ন্যায্যৰ পৰা উৎপন্ন হয়; অন্যায়ৰ সম্পূৰ্ণ সংশোধন

Ekdikesis হৈছে ২ থিচলনীকীয়া ১:৮ ত ব্যৱহৃত শব্দটো। Ekdikesis ৰ অৰ্থ অনিয়ন্ত্ৰিত ক্ৰোধ নহয়। Ekdikesis ৰ অৰ্থ সম্পূৰ্ণৰূপে কাৰ্যকৰী কৰা ন্যায়।

“প্ৰথমজাত” — **G4416 prototokos** — প্ৰথমজাত; প্ৰথমে জন্ম দিয়া

পিতৃয়ে পুত্ৰৰ বিষয়ে কয় “ঈশ্বৰৰ সকলো দূতে তাক প্ৰণিপাত কৰক।”

হিব্ৰু মূল শব্দসমূহ

“যিহোৱা” — **H3068 Yehovah** — ঈশ্বৰৰ নিয়ম-নাম, যাক কেজেভিত ডাঙৰ আখৰেৰে LORD বুলি লিখা হৈছে

পুৰণি নিয়মত য'তেই ডাঙৰ আখৰেৰে LORD শব্দটো থাকে, ইংৰাজী LORD শব্দৰ তলত থকা হিব্ৰু নামটো হৈছে যিহোৱা।

“প্ৰভু” — **H113 adown** — প্ৰভু; গৰাকী; মালিক; শাসন কৰা জন

গীতমালা ১১০:১ ত, adown ৰ ৰূপটোৱে “মোৰ প্ৰভু” বুলি পঢ়ে। Adown হৈছে Yehovah তকৈ এটা বেলেগ হিব্ৰু শব্দ, যি প্ৰভুৱে সেই পদত দায়ুদৰ প্ৰভুৰ সৈতে কথা পাতিছে।

SOURCES & CREDITS

Scripture: Assamese Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).